Csuhai István

Ellenség. Akadály. Rejtély. Csapda

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXII. évfolyam, 16. szám, 2018. április 20.

Nathan Hill: Nix. Fordította Mesterházi Mónika. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2018, 692 oldal, 4999 Ft

Egyfelől ugyanis majdnem hétszáz oldalas, sűrű szövésű, narratív eszközeiben, idősík-változtatásaiban igen választékos és bonyolult regényszöveget tartok a kezemben, amelynek értelmezése, jelentésadása ebben a speciális esetben mégis egyszerűnek és magától értetődőnek látszik, ám ezt a könnyedén előálló interpretációt, a saját evidens olvasatomat ezen a helyen nem tudom úgy megosztani, hogy közben ne utaljak a cselekmény bonyodalmaira és különféle fordulataira. Másfelől viszont biztos, hogy ilyen kihívó és történetekkel telt regényszöveg nem terem ott minden bokorban. Ha kifejezetten azt szeretném, hogy a *Nix*et minél többen olvassák el, ezekkel a leendő olvasókkal, akiket a szemem előtt látok, nem tehetem meg, hogy a hétszáz oldal végigolvasásába fektetett, bizonyos időt mindenképpen felemésztő saját erőfeszítésüknek a gyümölcsét, a fejezetről fejezetre bonyolódó történet felfedezésének az örömét elveszem tőlük. A szokásos módon próbálom átvágni a gordiuszi csomót: ebben az ismertetésben megpróbálok csak olyasmire szorítkozni, ami a könyv fülszövegén vagy a regény első néhány oldalán ott szerepel, csupa olyasmire, amire az olvasó, míg végül kiválasztja a könyvet, a könyvesboltban ácsorogva maga is rátalál.